

Af Udvalget:

Til § 9.

I sidste Linie efter „Uytskov“ udgaar Punktum, og der tilføjes: „eller i indhegnet Planteskole.“

Formanden: Som jeg nævnte før, er det uden for Betænkningen til § 9 opførte Vndringsforslag fremkommet temmelig sent. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, vil det dog komme til Forhandling og Afstemning sammen med de øvrige Vndringsforslag (Ophold). Det vil saaledes ske.

Som de Herrer ville vide, er det et meget stort Antal Vndringsforslag, der foreligger, men Sagen i øvrigt er ikke meget kompliceret, og det store Antal Vndringsforslag vil ikke volde Besvær ved Afstemningen. Der er nogle mindre Inkorrektheder i en Del Vndringsforslag, som jo saa let indsnige sig, de kunne rettes, uden at Vndringsforslag derom ere fornødne. Da Sagen, navnlig paa Grund af Vndringernes Antal, har faaet et større Omfang, vil jeg efter Aftale med den ærede Ordfører foretage en Deling af Forhandlingen, saa at vi tage den i 3 Afsnit. Det første Afsnit bliver Kapitel I, som omhandler Jagtretten, §§ 1—13, hvortil høre Vndringsforslagene Nr. 1—21. Det andet Afsnit bliver Kapitel II: Fredning og Forbud §§ 14—20 med Vndringsforslagene Nr. 22—49, og det tredje Afsnit Kapitel III: Jagttegn og IV: Straf og Baatale §§ 21—36 med Vndringsforslagene Nr. 50—70.

Jeg sætter nu det første af de nævnte Afsnit, Lovforslagets Kapitel I med de dertil hørende i Betænkningen opførte Vndringsforslag, og det uden for Betænkningen af Udvalget stillede Vndringsforslag under Forhandling.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Høst): Som det vil ses af den afgivne Betænkning, har Udvalget, paa enkelte Spørgsmaal nær, hvorom jeg skal tillade mig at udtale mig nærmere siden, været enigt i at anerkende det foreliggende Lovforslag som et godt Grundlag for derpaa at bygge en hensigtsmæssig og brugbar Jagtlov. De Spørgsmaal, man ikke har kunnet opnaa Enighed om i Udvalget, angaa hovedsagelig Bestemmelsen om Jagttegn, om Retten til at nedstjyde omstreffende Hunde og om de Jagtstredfaber, der maa bruges inden for indhegnet Gaard, Gaardsplads osv. Men jeg skal nærmere komme til at omtale dette, naar de paagældende Vn-

dringsforslag foreligger. I øvrigt har, som bemærket, Udvalget i det væsentlige funnet tiltræde Forslaget, men man har dog fundet Anledning til paa adskillige Punkter at gaa noget videre, end Forslaget har tilfattet, og man har navnlig ladet sig lede herved af følgende Synspunkter: saa vidt muligt at hemme det overhaandtagende Krybskytteri, at søge at faa hensigtsmæssige og fornuftige Fredningsbestemmelser, saa vidt disse ikke komme i Strid med andre berettigede Interesser, og endelig at stræbe efter, at der ikke tilføjes Bildet større Videlser ved Jagtens Uøvelse, end Djemedet nødvendiggør. Det er disse Synspunkter, der have ledet os ved de forskellige Vndringsforslag, man har tilladt sig at foreslaa. Deres Antal er nok temmelig stort, men i Princippet røre de egentlig ikke ved selve Lovforslaget, i alt Fald ikke i væsentlig Grad. Jeg skal for øvrigt med Hensyn til de almindelige Bemærkninger tillade mig at henvisse til Betænkningen, der udførlig motiverer det Standpunkt, som baade Mindretallet og Flertallet i Udvalget have indtaget, og skal derfor straks gaa over til de stillede Vndringsforslag.

Saa vidt jeg forstod, er det det første Kapitel og Vndringerne dertil, der for Djeblikket ere til Behandling. Det første Vndringsforslag, der er stillet, er til § 4. Lovforslagets § 4 er overensstemmende med den gældende Ret, som jo gaar ud paa, at en Gjer kan overdrage sin Jagtret til andre, enten for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal, dog ikke ud over 10 Aar. Udvalget har ment, at denne Bestemmelse om, at Gjeren kan overdrage sin Jagtret til andre for sin Besiddelsestid, dels medfører en vis Ubestemthed og dels har givet Anledning til Processer, idet man f. Eks. har rejst det Spørgsmaal, om det, at en Besidder har overdraget Retten for sin Besiddelsestid, ogsaa skulde binde hans Enke, som overtager vedkommende Ejendom efter ham og sidder i uskiftet Bo. Det er for at afskære slige Tvivlsspørgsmaal, at man har fundet det rigtigt alene at sætte et bestemt Aaremaal, og Udvalget har da ment, at man kunde gaa til en større Tidsgrense, nemlig 15 Aar. Derom har der ikke været Uenighed i Udvalget. — Dernæst er der til § 6 stillet nogle Vndringsforslag, hvorom ligeledes hele Udvalget har været enigt. § 6 er jo ogsaa, om end ikke ganske, saa dog for en Del, overensstemmende med den nu gældende Lovgivning, hvorefter det er tilladt enhver, uanset at han ikke er jagtberettiget, inden for Grænserne af de ham tilhørende eller til Brug overladte Sorder, at stjyde for-